

Kniha Joel a laodicejská církev adventistů sedmého dne – číslo třicet osm

Jeff Pippenger

2026-01-30

Číslo třicet osm

Zkouška Chleba z nebe byla za dnů Ježíšových omega zkouškou učednictví a byla také omegou ve vztahu ke zkoušce manny, která je představena v alfě dějin smlouvy starověkého Izraele. Počátek byl manna; konec byl Chléb z nebe. Omega je vždy největší, a proto největší odpadnutí učedníků označuje Kafarnaum jako omegu v dějinách Krista a ve zkoušce učednictví.

Tedy řekl Ježíš svým učedníkům: Chce-li kdo jít za mnou, zapři sám sebe a vezmi svůj kříž a následuj mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ztratí jej; kdo by však ztratil svůj život pro mne, nalezne jej. Neboť co prospěje člověku, získá-li celý svět, ale ztratí svou duši? Anebo co dá člověk výměnou za svou duši? Syn člověka totiž přijde ve slávě svého Otce se svými anděly, a tehdy odplatí každému podle jeho skutků. Amen, pravím vám, že jsou někteří z těch, kteří tu stojí, a neokusí smrti, dokud neuvidí Syna člověka přicházet ve svém království. Matouš 16,24–28.

Kafarnaum je omega zkouškou. Zkouška v Kafarnau je zkouškou oleje v podobenství o deseti pannách; začíná při půlnočním volání a zahajuje období, které zahrnuje, že pošetilé panny rozpoznávají, že nemají olej. Poté začínají propadat panice, když se přibližují k zavírajícím se dveřím nedělního zákona, jak je to znázorněno v krizi v Kafarnau v Janovi 6,66. Prorocky jsou „zahanbeny“.

Hle, přicházejí dny, praví Panovník Hospodin, kdy pošlu na zemi hlad, ne hlad po chlebu ani žízeň po vodě, nýbrž po slyšení slov Hospodinových. A budou bloudit od moře k moři a od severu až k východu; budou pobíhat sem i tam, aby hledali slovo Hospodinovo, ale nenajdou je. V onen den budou omdlávat krásné panny i mladíci žízni. Ti, kdo přísahají při hříchu Samaří a říkají: Živ jest tvůj bůh, ó Dane; a: Živa jest cesta Beer-šeby; i ti padnou a již nikdy nepovstanou. Amos 8,11–14.

Omega zkouška v Kafarnaum předobrazuje omega zkoušku, která následuje po základní zkoušce roku 2024. Omega zkouška je místem, kde je nevěsta zapečetěna před vydáním nedělního zákona. Je to místo, kde je oddělení navždy dovršeno, neboť jakmile je čistá, již nikdy více nebudou cizinci (pohané) navěky procházet Jeruzalémem.

Hospodin také zařve ze Sionu a vydá svůj hlas z Jeruzaléma; nebesa i země se zachvějí. Avšak Hospodin bude nadějí svého lidu a silou synů Izraele. I poznáte, že já jsem Hospodin, váš Bůh, přebývajícím na Sionu, své svaté hoře; tehdy bude Jeruzalém svatý a cizinci jím již nikdy neprojdou.

I stane se v onen den, že z hor bude kanout nové víno a z pahorků poteče mléko, všechny potoky Judovy budou proudit vodou a z domu Hospodinova vytryskne pramen a zavlaží údolí

Šittím.

Egypt se stane pustinou a Edóm zpuštěnou pustinou pro násilí spáchané na synových Judových, protože v jejich zemi prolili nevinnou krev. Ale Juda bude přebývat navěky a Jeruzalém od pokolení do pokolení. Neboť očistím jejich krev, kterou jsem neočistil; neboť Hospodin přebývá na Siónu. Joel 3,16–21.

Jeruzalém je očištěn od hříchu v závěrečných fázích vyšetřovacího soudu; právě tam, ve třetí kapitole Zacharjáše, je Jozuovi dán bílý lněný filadelfský oděv, aby nahradil špinavý laodicejský oděv. „Tehdy bude Jeruzalém svatý a neprojde jím již žádný cizinec,“ neboť pšenice byla oddělena od koukolu a shromážděna jako oběť prvotin. To se děje v omega zkoušce a děje se to tehdy, když se otevírají nebeská okna a Ježíš vhadzuje klenoty do schránky a říká světu: „Pojďte a vizte.“ „Pojďte a vizte“ korouhev mého království, mou nevěstu, mou oběť lévitů jako za dávných dnů. „Pojďte a vizte“ můj chrám, mou schránku plnou klenotů — každý připraven jako součást koruny království slávy.

Základní zkouška alfa roku 2024 vede k chrámové zkoušce omega. Zkouška omega nastává, když se otevrou nebeská okna, což je tehdy, když se nevěsta připraví. Pošetilé panny a jejich poselství pozdního deště o falešném „pokoji a bezpečí“ jsou skrze otevřená okna vyvanuty větrem, neboť poselstvím této historie je poselství východního větru. Tímto poselstvím je Izaiášův prudký vítr, který je zadržen v den východního větru; jsou jím Janovy čtyři větry, které jsou zadržovány během doby zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc.

„Andělé zadržují čtyři větry, znázorněné jako rozzuřený kůň usilující vytrhnout se a přehnat se po povrchu celé země, nesoucí ve své stopě zkázu a smrt.

„Máme spát na samém prahu věčného světa? Máme být otupělí, chladní a mrtví? Ó, kéž bychom v našich církvích měli Ducha a dech Boží vdechnutý do Jeho lidu, aby se postavil na nohy a žil.“ Manuscript Releases, svazek 20, 217.

Ti, kdo odmítají ono poselství východního větru islámu, jsou větrem vyvrženi z okna — právě oním symbolem své vzpoury. Smetí bludu je navždy připojeno k pošetilé třídě, která nemá olej. Efrajim se znovu spojil se svými modlami. Odmítli rozmach poznání doby zapečetování a jeho vztah k islámu třetího běda. Bůh obrátí slávu jejich padělaného poselství pozdního deště v „hanbu“.

Můj lid hyne pro nedostatek poznání; protože jsi zavrhl poznání, i já zavrhnu tebe, abys mi již nebyl knězem. Protože jsi zapomněl na zákon svého Boha, i já zapomenu na tvé děti.

Čím více se rozmnožili, tím více proti mně hřešili; proto proměním jejich slávu v potupu. Požirají hřích mého lidu a dychtí po jeho nepravosti. A bude: jaký lid, takový kněz; potrestám je za jejich cesty a odplatím jim za jejich skutky. Budou jíst, a nenasytí se; budou smilnit, a nerozmnoží se, protože přestali dbát na Hospodina. Smilstvo, víno a mošt odnímají srdce. Můj lid se dotazuje svých dřev a jeho hůl mu dává odpověď; neboť duch smilstva je svedl na scestí a smilněním odpadli od svého Boha. Obětují na vrcholcích hor a pálí kadidlo na pahorcích, pod duby, topoly a jilmy, protože jejich stín je příjemný; proto budou vaše dcery smilnit a vaše

nevěsty cizoložit. Nebudu trestat vaše dcery, když smilní, ani vaše nevěsty, když cizoloží; neboť sami se oddělují s nevěstkami a obětují s nevěstkami chrámovými; proto lid, který nemá rozum, padne.

Ačkoli ty, Izraeli, smilníš, ať se však Juda neproviní; nevstupujte do Gilgálu ani nevystupujte do Bet-ávenu a nepřísahajte: „Živ je Hospodin.“ Neboť Izrael se vzpírá jako vzpurná jalovice; nyní je Hospodin bude pást jako beránka na širém prostranství.

Efrajim se spolčil s modlami; nech ho být.

Jejich nápoj zkysl: ustavičně smilnili; její vládcové hanebně milují: Dejte. Vítř ji sevřel do svých křídel a budou zahanbeni pro své oběti. Ozeáš 4,6–19.

Odstraňovanou smetí jsou jak pošetilé panny, tak i jejich bludná učení, k nimž jsou připoutány. Jsme tím, co přijímáme za pokrm, a ony odmítly poselství východního větru, místo toho si zvolily lež, která ve svém závěsu přináší mocné poblouzení, a spojily se se svým padělaným poselstvím pokoje, bezpečí a pozdního deště. Joelovo nové víno je odňato od jejich úst, právě tam, kde se Jeremjáš stává Božími ústy.

„Když lidé odmítají pravdu, odmítají i jejího Původce. Když pošlapávají Boží zákon, popírají autoritu Zákonodárce. Právě tak snadné je učinit si modlu z falešných nauk a teorií, jako zhotovit modlu ze dřeva nebo kamene. Tím, že satan zkresluje Boží vlastnosti, vede lidi k tomu, aby si o Něm vytvářeli falešnou představu. U mnohých je na místě Jehovy dosazen filozofický idol; zatímco živého Boha, jak je zjeven ve svém slově, v Kristu a v dílech stvoření, uctívá jen málokdo. Tisíce lidí zbožšťují přírodu, zatímco popírají Boha přírody. Modlářství dnes v křesťanském světě existuje, ačkoli v jiné podobě, právě tak skutečně, jako existovalo ve starověkém Izraeli za dnů Eliášových. Bůh mnoha domněle moudrých lidí, filozofů, básníků, politiků, publicistů — bůh vytríbených módních kruhů, mnoha kolejí a univerzit, ba i některých teologických institucí — je jen o málo lepší než Baal, sluneční bůh Féniciánů.“ Velký spor věků, 583.

Při oddělení pravých a falešných v Millerově snu vítr unáší falešné panny pryč, zatímco Pán pečeti svou nevěstu během omega vnitřní zkoušky otevřeného okna.

Hle, já posílám svého posla, a připraví cestu přede mnou; a Pán, kterého hledáte, náhle přijde do svého chrámu, totiž posel smlouvy, v němž máte zalíbení: hle, přijde, praví Hospodin zástupů. Kdo však obstojí v den jeho příchodu? a kdo zůstane stát, až se ukáže? neboť je jako oheň taviče a jako louh běličův. A bude sedět jako tavič a čistič stříbra; a očistí syny Léviho a přetaví je jako zlato a stříbro, aby přinášeli Hospodinu obět' ve spravedlnosti. Tehdy bude obět' Judy a Jeruzaléma příjemná Hospodinu jako za dávných dnů a jako v dřívějších letech. Malachiáš 3,1–4.

Synové Léviho jsou syny těch Levitů, kteří zůstali věrní při Áronově zkoušce obrazu šelmy a poté znovu při Jeroboámově zkoušce obrazu šelmy. Jsou to ti, kteří obstojí ve zkoušce obrazu šelmy, což je zkouška, podle níž se rozhoduje o jejich věčném údělu, a zkouška, kterou musejí projít — dříve než budeme zapečetěni.

„Pán mi jasně ukázal, že obraz šelmy bude vytvořen před uzavřením doby milosti; neboť má být velikou zkouškou pro Boží lid, na jejímž základě bude rozhodnuto o jejich věčném údělu.

„Toto je zkouška, kterou lid Boží musí podstoupit, než bude zapečetěn. Všichni, kdo prokázali svou věrnost Bohu tím, že zachovávali Jeho zákon a odmítli přijmout falešnou sobotu, se zařadí pod prapor Pána Boha Jehovy a obdrží pečeť živého Boha. Ti, kdo se vzdají pravdy nebeského původu a přijmou nedělní sobotu, obdrží znamení šelmy.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, svazek 7, 976.

Zkouška obrazu šelmy je zkouškou, která předchází zkoušce znamení šelmy při nedělním zákonu, a musí být obstána dříve, než se dveře zavřou.

Je to zkouška, která očišťuje spravedlivé a zároveň odděluje spravedlivé od nespravedlivých. Je to zkouška, v níž se ukázalo, že Daniel, Šadrak, Měšak a Abednego byli na pohled zdravější a statnější než ti, kdo jedli babylónskou stravu. Jedna skupina jedla chléb nebeský a druhá chléb Babylóna. Je to zkouška chleba v synagoze v Kafarnaum.

Navenek je doba zkoušky, v níž se nyní nacházíme, zkouškou obrazu šelmy, spojení církve a státu ve Spojených státech. Paralelní vnitřní doba zkoušky vymezuje jednu třídu panen, která zjevuje obraz lidství, a jinou třídu panen, která zjevuje obraz božství spojeného s lidstvím. Poté, co Malachiáš označuje očištění a pročištění Lévioců, Bůh předkládá zkoušku.

A přiblížím se k vám k soudu; a budu rychlým svědkem proti čarodějníkům a proti cizoložníkům a proti křivopřísežníkům a proti těm, kdo utiskují nádeníka na jeho mzdě, vdovu i sirotka, a kdo odvracejí cizince od jeho práva a nebojí se mne, praví Hospodin zástupů.

Neboť já jsem Hospodin, neměním se; proto vy, synové Jákobovi, nejste stráveni. Malachiáš 3,5.6.

První zkouškou je bát se Boha a třída, která neobstála ve zkoušce Posla smlouvy, je poté oslovena pěti odsouzeními, jedním pro každou z pošetilých panen, která se shodují s tím, že jsou ubohé, politováníhodné, chudé, slepé, nahé; pěti prorockými charakteristikami pro pět pošetilých panen, shrnutými pod výrazem „a nebojí se mne“. To jsou ti, kteří neobstáli v základní první alfa zkoušce. Neobstáli proto, že nepochopili, že Bůh se nikdy nemění. To jsou ti, kteří neobstáli v základní vnější alfa zkoušce roku 2024.

„Z dějin minulosti je třeba se učit; pozornost je k nim obrácena, aby všichni porozuměli, že Bůh nyní jedná podle týchž zásad, podle nichž jednal vždy. Jeho ruka je nyní vidět v Jeho díle i mezi národy stejně jako po celou dobu od chvíle, kdy bylo evangelium poprvé zvěstováno Adamovi v Eden.

„Existují období, která jsou obratnými body v dějinách národů i církve. V Boží prozřetelnosti, když nastanou tyto různé krize, je dáno světlo pro daný čas. Je-li přijato, následuje duchovní pokrok; je-li odmítnuto, následuje duchovní úpadek a ztroskotání. Pán ve svém slově odhalil útočné dílo evangelia, jak bylo konáno v minulosti a jak bude konáno v budoucnosti, až po závěrečný konflikt, kdy satanské mocnosti učiní svůj poslední podivuhodný pohyb.“ Bible Echo, 26. srpna 1895.

Laodikejští nevidí, že Boží jednání s lidmi je vždy stejné. Je-li přijato světlo neboli olej, následuje požehnání; není-li tomu tak, dochází k troskotání.

„V minulých věcích Pán, Bůh nebes, zjevoval svá tajemství svým prorokům. Přítomnost i budoucnost jsou mu stejně jasné. Hlas Boží se nese věky a oznamuje člověku, co se má stát. Králové a knížata zaujímají svá místa v čase, který jim byl určen. Domnívají se, že uskutečňují své vlastní záměry, avšak ve skutečnosti naplňují slovo, které Bůh promluvil.

„Pavel prohlašuje, že záznamy o Božím jednání s lidstvem v minulosti jsou napsány k našemu napomenutí, na něž přišel konec světa“. Danielův příběh je nám dán k našemu napomenutí. „Tajemství Hospodinovo náleží těm, kdo se ho bojí.“ Danielův Bůh dosud žije a kraluje. Nebe neuzavřel před svým lidem. Jako v židovském věku, tak i v tomto věku Bůh zjevuje svá tajemství svým služebníkům prorokům.“

„Apoštol Petr praví: „A máme pevnější slovo prorocké; a dobře činíte, že se ho držíte jako světla, které svítí na temném místě, dokud se nerozbrskne den a jitřní hvězda nevzejde ve vašich srdcích; především věduce to, že žádné proroctví Písma není věcí soukromého výkladu. Neboť proroctví nebylo nikdy přineseno z vůle člověka, nýbrž svatí Boží lidé mluvili, jsouce vedeni Duchem svatým.““

„Nevěřící a bezbožní nerozeznávají význam znamení časů, předpověděných v prorockém slově. Ve své nevědomosti mohou odmítat přijmout inspirovaný záznam. Když však ti, kdo se hlásí ke křesťanství, s posměchem mluví o způsobech a prostředcích, jichž Veliké JSEM užívá, aby oznámilo své záměry, ukazují tím, že neznají ani Písma, ani moc Boží. Stvořitel přesně ví, s jakými prvky v lidské přirozenosti má co činit. Ví, jakých prostředků použít, aby dosáhl žádoucích výsledků.

„Slovo člověka selhává. Kdo činí tvrzení lidí svou oporou, ten se právem může trást; neboť jednou bude jako ztroskotaná loď. Slovo Boží je neomylné a trvá navěky. Kristus prohlašuje: „Amen, pravím vám: Dokud nepomine nebe a země, nepomine z zákona jediné písmeno ani jediná čárka, dokud se všechno nestane.“ Slovo Boží přetrvá po celé nekonečné věky věčnosti.“ Youth Instructor, 1. prosince 1903.

Bůh se nikdy nemění a jedná podle stejných zásad, jak činil vždy.

„Boží dílo na zemi vykazuje od věku k věku nápadnou podobnost v každé velké reformaci či náboženském hnutí. Zásady Božího jednání s lidmi jsou stále tytéž. Významná hnutí přítomnosti mají svou obdobu v hnutích minulosti a zkušenost církve v dřívějších dobách obsahuje poučení veliké hodnoty pro naši vlastní dobu.“ Velký spor, 343.

První čtyři verše třetí kapitoly Malachiáše označují posla, který připravuje cestu Poslu smlouvy, a očistění a přečištění Lévioců. Poté Pán vynáší soud nad Laodiceou a ukazuje, že se Boha nebojí, což znamená, že neobstáli v základní alfové zkoušce třetího anděla. Jejich nedostatek bázně představuje úmyslné odmítnutí poznání a kontextem poznání, které odmítají, je přijetí dějin posla, který připravuje cestu, a Božského posla, který následuje. Všichni proroci označují poslední dny a nebyl by žádný důvod označovat padělané reformní hnutí, kdyby neexistovalo pravé.

„Satan však nezhálel. Nyní se pokusil o to, o co se pokusil při každém jiném reformním hnutí — oklamat a zničit lid tím, že jim podstrčí padělek namísto pravého díla. Jako byli v prvním století křesťanské církve falešní kristové, tak povstali v šestnáctém století falešní proroci.“ The Great Controversy, 186.

Kontextem prvních šesti veršů Malachiáše tři je očištění a pročištění levitů reformního hnutí sto čtyřiceti čtyř tisíc. Budoucností pro Ameriku je buď právě toto hnutí, nebo jeden z mnoha padělků. Poté Malachiáš prohlašuje:

Již ode dnů svých otců jste se odvrátili od mých ustanovení a nezachovávali jste je. Navraťte se ke mně, a já se navrátím k vám, praví Hospodin zástupů. Malachiáš 3,7.

Postupná vzpoura během čtyř generací tvoří úvod a rámec knihy Joel, a Malachiáš zde označuje tutéž postupující vzpouru, když říká: „již ode dnů svých otců jste se odchýlili“. Od roku 1863, ode dnů otců první generace vzpoury, se stále více vzdalovali od Boha. Výrok proti jejich nepřetržitému hříchu je zmírněn laodicejskou výzvou, která v truchlivých tónech zaslubuje, že kdyby se jen navrátili, Bůh by se navrátil k nim.

Vy však říkáte: V čem se máme navrátit? Smí člověk okrádat Boha? Avšak vy mě okrádáte. Ale říkáte: V čem jsme tě okradli? V desátkách a obětech. Jste stíženi kletbou, neboť mě okrádáte, vy, celý tento národ.

Přineste všechny desátky do skladiště, aby byl pokrm v mém domě, a nyní mne tím vyzkoušejte, praví Hospodin zástupů, zda vám neotevřu nebeské průduchy a nevyleji na vás požehnání, takže pro ně nebude dost místa.

A kvůli vám okřiknu zhoubce, takže nebude kazit plody vaší země; ani vaše réva nebude na poli předčasně shazovat své plody, praví Hospodin zástupů. A všechny národy vás budou nazývat blahoslavenými, neboť budete zemí rozkošnou, praví Hospodin zástupů. Malachiáš 3,5–12.

Alfovým základním vnějším testem roku 2024 je následován vrcholný vnitřní test roku 2026. K tomuto vrcholnému testu dochází, když se otevřou nebeská okna, a tři místa, kde jsou tato otevřená okna ztotožněna v kontextu vítězné církve, jsou Malachiáš 3, Millerův sen a Zjevení 19. Malachiáš je alfa, Millerův sen je střed a Zjevení je omega. Test je znázorněn Kristem jako mužem se smetáčkem na prach, který vhazuje klenoty do schránky. Tyto klenoty jsou jak pravdy dokonale uspořádané v jejich řádu, tak i ostatek. Skladiště je místem, kde se pokrm shromažďuje a rozděluje. Jako při zkoušce many, zkoušce Kafarnaum a Chleba z nebe — „pokrm“ je předmětem.

„Pokrm“ je v podobenství o pannách olejem a představuje charakter, Ducha svatého a prorocké poselství, které přivádí Ducha svatého do srdcí a myslí těch, kdo rozvíjejí Kristův charakter.

„Pokrm“ je Joelovo „nové víno“, které je odňato opilcům Efraimovým. Abyste obstáli ve vnitřní zkoušce chrámu vrcholového kamene druhého anděla, musíte nejprve obstát ve vnější první základní alfa-zkoušce. Nepřijali-li jste základ, nemůžete být součástí chrámu, který je vystavěn na základě; avšak nejste-li z počtu těch, kdo touto základní zkouškou prošli, vystavíte svůj duchovní padělaný dům na písku. Jan nazývá tento padělaný duchovní dům „satanovou synagogou“ a

Jeremiáš „shromážděním posměvačů“.

Přineste všechny desátky a oběti do skladu je vnitřní zkouškou, při níž je vtiskována pečeť. Muž se smetákem od prachu vložil Boží ostatkový lid do zvětšené schránky, a tím znázorňoval dílo přinášení všech desátků do skladu. Levité jsou obětí, která je pozdvihována, když vylévá požehnání z nebeských oken. Klenoty muže se smetákem od prachu jsou jeho ostatkový lid a v šesté kapitole Izajáše je tento ostatkový lid označen jako desátek.

I řekl jsem: Panovníku, dokdy? A on odpověděl: Dokud města nebudou zpustošena bez obyvatel a domy bez člověka, a země nebude naprosto zpuštěna, a dokud Hospodin neodvede lidi daleko a uprostřed země nebude veliké opuštění. Však ještě v ní bude desetina; ta se navrátí, a bude znovu zničena; avšak jako terebint a jako dub, v nichž zůstává podstata, když shazují své listí, tak svaté símě bude její podstatou. Izajáš 6,11–13.

Pán ztotožňuje otázku „jak dlouho“ na základě více svědků s poukazem na nedělní zákon a ve třetím verši šesté kapitoly Izajáše andělé provolávají: „Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupů; celá země je plná jeho slávy.“ Sestra Whiteová to spojuje s mocným andělem ze Zjevení osmnácté kapitoly.

„Když [andělé] hledí do budoucnosti, kdy celá země bude naplněna Jeho slávou, vítězný chvalozpěv se v melodickém zpěvu nese od jednoho k druhému: ‚Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupů.‘ Jsou zcela uspokojeni tím, že oslavují Boha; a v Jeho přítomnosti, pod úsměvem Jeho zalíbení, po ničem více netouží. V nesení Jeho obrazu, v konání Jeho služby a v uctívání Jej je jejich nejvyšší ctizádost plně naplněna.“ Review and Herald, 22. prosince 1896.

Izajáš šestý označuje 11. září, kdy byla země osvěcena slávou prvního hlasu ze dvou hlasů osmnácté kapitoly Zjevení. Když se Izajáš zeptal „jak dlouho“, jsou dějiny této kapitoly určeny jako období od 11. září až po nedělní zákon, kdy přichází druhý hlas. Izajáš nás informuje, že při nedělním zákoně bude existovat ostatek — který je desátkem. Ostatek má v sobě podstatu — olej ve svých nádobách.

Ale ještě v ní bude desátek, a ten se navrátí a bude stráven; jako řečík a jako dub, v nichž zůstává míza, i když shodí své listí: tak svaté símě bude její podstatou. Izajáš 6,13.

„Desátek“ jsou ti, kdo se „navrátili“ v odpověď na Malachiášovu i Jeremjášovu výzvu k návratu. Jsou stromy lidstva, sjednoceného s Božstvím (svaté símě). Budou stráveni, neboť nejsou pouze poslové, nýbrž jsou také korouhvi letničních snopových chlebů; jsou poselstvím, které budou pohané jíst.

Proto takto praví Hospodin: Jestliže se navrátíš, tehdy tě opět přivedu a budeš stát přede mnou; a oddělíš-li drahocenné od bezcenného, budeš jako má ústa. Oni se navrátí k tobě, ale ty se nenavracej k nim. Jeremjáš 15,19.

Jeremjáš představuje ty, kdo pojedli poselství v ruce anděla, což byla alfa a základní zkouška, znázorněná daty 11. srpna 1840, 1888 a 11. září, neboť říká, že našel ta slova a pojedl je.

Nalezena jsou slova tvá, a pojedel jsem je; i bylo mi slovo tvé k radosti a veselí srdce mého, neboť jménem tvým jsem nazván, Hospodine, Bože zástupů. Jeremjáš 15,16.

Jeremjáš je nazván Božím jménem, když snědl malou knihu v ruce anděla, a toto poselství přineslo radost a plesání, na rozdíl od hanby. Když je Jeremjášovi dáno Boží jméno, představuje sto čtyřicet čtyři tisíc, kteří jsou Filadelfští.

Toho, kdo vítězí, učiním sloupem v chrámu svého Boha, a již nikdy odtud nevyjde; a napíše na něj jméno svého Boha a jméno města svého Boha, nového Jeruzaléma, které sestupuje z nebe od mého Boha; a napíše na něj své nové jméno. Zjevení 3,12.

Jeremiáš přijal poselství 11. září a zakusil zklamání z 18. července 2020.

Neseděl jsem ve shromáždění posměvačů ani jsem se neradoval; seděl jsem sám pro tvou ruku, neboť jsi mne naplnil rozhořčením. Proč je má bolest ustavičná a má rána nevyléčitelná, která se zdráhá být uzdravena? Budeš mi snad docela jako klamný potok, jako vody, které vysychají? Jeremiáš 15,17.18.

Jeremjášovo „shromáždění posměvačů“ je filadelfské a smyrenské „shromáždění satanovo“, kteří říkají, že jsou Židé, ale nejsou. Jeremjáš se neradoval, neboť poselství, které zvěstoval, bylo falešným poselstvím, přinášejícím pouze hanbu, nikoli radost. Jeremjášova „neustálá rána, která se odmítala zhojit“, byly tři a půl dne, během nichž se shromáždění posměvačů radovalo, zatímco Jeremjáš, Mojžíš a Eliáš byli mrtví na ulici, která vedla údolím mrtvých suchých kostí. Uprostřed tohoto období pochybností a nejistoty Hospodin vyzval Jeremjáše, aby se vrátil.

Proto toto praví Hospodin: Vrátiš-li se, znovu tě přivedu a budeš stát přede mnou; a oddělíš-li vzácné od ničemného, budeš jako má ústa. Oni se navrátí k tobě, ale ty se nenavrátiš k nim. A učiním tě tomuto lidu opevněnou bronzovou zdí; budou proti tobě bojovat, ale nepřemohou tě, neboť já jsem s tebou, abych tě zachránil a vysvobodil, praví Hospodin. A vysvobodím tě z ruky bezbožných a vykoupím tě z ruky ukrutníků. Jeremjáš 15,19–21.

Jestliže se Jeremjáš vrátí, Bůh z něho učiní vojsko, znázorněné jako bronzová zeď, proti níž budou bojovat jak „bezbožní“, tak „strašní“, avšak nepřemohou ji. To je vojsko bílých koní s jezdci oděnými do stejnokrojů z bílého lnu. Toto vojsko, neboli bronzová zeď, je vztyčeno, když se Jeremjáš vrátí; jestliže a když oddělí drahocenné od ničemného. V Ezechieli třicáté sedmé kapitole povstává vojsko, o němž sestra Whiteová říká, že je Božím ostatkem, když se navrátili. Ostatek se vrací, a potom povstává jako mocné vojsko, když oddělí drahocenné od ničemného a poté se stanou Božími ústy. Musejí správně rozdělovat slovo pravdy, oddělovat plevy od pšenice, neboť používají tatáž pravidla, která přijal jejich otec, jenž byl mlynářem a specializoval se na přípravu toho nejlepšího chleba. Oddělí-li drahocenné od ničemného, pravdu od bludu, budou Božími strážnými, když Bůh oddělí bezbožné od moudrých.

Jeremjáš odpověděl na výzvu k návratu v roce 2023, poté byl v roce 2024 zklamán, když se velká skupina oddělila při základní zkoušce, v níž Řím ustanovil vidění. Jeremjáš správně oddělil drahocenné od ničemného, pravdu od bludu, a pokračoval až k vnitřnímu testu omega při otevření nebeských oken. Když jsou nebesa otevřena, vítězná církev se připravila. Prošla základní vnější

zkouškou alfa, poté prošla vnitřní zkouškou omega nebeských oken. Buď obstojí a stane se součástí Božího vojska, nebo je větrem vyfouknuta z oken. Je vyvržena na širé pole, jako Šebna v Izajáši dvacet dva, nebo je vržena do schránky. Buď je vržena do schránky, nebo vyvržena z chrámu, jako Nehemjáš vyvrhl Tobiáše nebo Kristus vyhnal penězoměnce. Když muž se smetáčkem na prach vrhá klenoty do schránky, schránkou je buď Slovo Boží v novém rámci pravdy, nebo schránkou je chrám Boží, přičemž obojí je symbolem Krista, a Kristus nemá být rozdělován.

Je Kristus rozdělen? Což byl za vás ukřižován Pavel? anebo jste byli pokřtěni ve jméno Pavlovo? 1. Korintským 1,13.

Kristus není oddělen od Pavla. Božství nebylo odděleno od Pavlova lidství. Když Pavel, člověk, křtil ve jménu Božství, nebylo žádného rozdělení, neboť lidský posel je spojen s Božským poselstvím. Pavel byl spojen s Božstvím stejně jistě, jako byl Efrajim spojen se svými modlami.

Ti, kdo jsou v Millerově snu vrženi do chrámu (schránky), jsou desátky z Malachiáše 3, které mají být přineseny do skladu, kde se uchovává a rozděluje pokrm. Tímto skladem je chrám jednoho sta čtyřiceti čtyř tisíc, anebo, jak uvedl Petr, „duchovní dům, svaté kněžstvo“. Schránka je duchovní dům a klenoty jsou kněžstvo. Z tohoto důvodu je Millerův sen zaznamenán na straně „81“, symbolu božského Velekněze spojeného s osmdesáti lidskými kněžími.

V Millerově snu muž s kartáčem na prach znázorňuje přinášení klenotů (jimiž jsou Izajášovy desátky a Malachiášovy oběti), když vrhá klenoty do chrámu, který je sýpkou, jenž je skříňkou. S druhým andělem jsou často spojeny dvě otázky a omega zkouška je druhým andělem ve vztahu k alfa zkoušce a třetí lakmusové zkoušce. Výzvou je návrat a tento návrat je prokázán tím, že jsou všechny desátky a oběti přineseny do sýpky, aby byl pokrm v Jeho domě. Dvě otázky zde znějí: co je „pokrm“? a co je „sýpka“?

Zda drahokamy představují posly, anebo zda drahokamy představují poselství, určuje, jak budou zodpovězeny tyto dvě otázky. Jsou-li to poslové, pak jsou desátkem, který tvoří chrám, jenž je vždy vystaven v druhém kroku. Je-li to poselství, pak je to poselství Půlnočního volání, přivedené k dokonalosti jako vrcholový kámen chrámu, a posílení poselství druhého anděla.

I řekl: Proto opustí člověk otce i matku a připojí se ke své manželce, a ti dva budou jedno tělo?
A tak již nejsou dva, ale jedno tělo. Co tedy Bůh spojil, člověk nerozlučuj. Matouš 19,5.6.

V této studii budeme pokračovat v příštím článku.

„Byla jsem navracena k hlásání prvního příchodu Krista. Jan byl poslán v duchu a moci Eliášově, aby připravil cestu Ježíši. Ti, kdo odmítli Janovo svědectví, neměli prospěch z Ježíšova učení. Jejich odpor vůči poselství, které předpovídalo Jeho příchod, je postavil tam, kde nemohli snadno přijmout nejsilnější důkaz, že On je Mesiáš. Satan vedl ty, kdo odmítli Janovo poselství, aby zašli ještě dále, odmítli Krista a ukřižovali Ho. Tím se postavili tam, kde nemohli přijmout požehnání v den Letnic, které by je bylo naučilo cestě do nebeské svatyně. Roztržení chrámové opony ukázalo, že židovské oběti a ustanovení již nebudou přijímány. Velká Oběť byla přinesena a byla přijata a Duch svatý, který sestoupil v den Letnic, obrátil

mysli učedníků od pozemské svatyně k nebeské, do níž Ježíš vstoupil svou vlastní krví, aby na své učedníky vylil dobrodiní svého smíření. Židé však byli ponecháni v naprosté temnotě. Ztratili všechno světlo, které mohli mít o plánu spasení, a nadále důvěřovali ve své neužitečné oběti a dary. Nebeská svatyně zaujala místo pozemské, oni však o této změně neměli žádné poznání. Proto nemohli mít prospěch z Kristovy prostřednické služby ve svatyni.“

„Mnozí pohlíží s hrůzou na jednání Židů, když Krista odmítli a ukřižovali; a když čtou dějiny jeho potupného zneužívání, domnívají se, že jej milují a že by ho nebyli zapřeli jako Petr ani ukřižovali jako Židé. Ale Bůh, který čte srdce všech, podrobil zkoušce onu lásku k Ježíši, o níž vyznávali, že ji pociťují. Celé nebe s nejhlubším zájmem sledovalo přijetí poselství prvního anděla. Mnozí však, kteří vyznávali, že milují Ježíše, a prolévali slzy při četbě příběhu o kříži, se vysmívali dobré zprávě o jeho příchodu. Místo aby poselství přijali s radostí, prohlásili je za klam. Nenáviděli ty, kdo milovali jeho zjevení, a vylučovali je z církví. Ti, kdo odmítli první poselství, nemohli mít užitek z druhého; stejně tak neměli užitek ani z půlnočního volání, které je mělo připravit, aby vírou vstoupili s Ježíšem do nejsvětějšího oddělení nebeské svatyně. A tím, že odmítli obě předchozí poselství, tak zatemnili své porozumění, že nevidí žádné světlo v poselství třetího anděla, které ukazuje cestu do nejsvětějšího oddělení. Viděla jsem, že jako Židé ukřižovali Ježíše, tak jmenovité církve ukřižovaly tato poselství, a proto nemají žádné poznání cesty do nejsvětějšího oddělení a nemohou mít užitek z Ježíšovy přímlyvy tam. Jako Židé, kteří přinášeli své neužitečné oběti, přinášejí své neužitečné modlitby do oddělení, které Ježíš opustil; a satan, potěšen tímto klamem, přijímá náboženský charakter a obrací mysl těchto takzvaných křesťanů k sobě, působě svou mocí, svými znameními a lživými zázraky, aby je pevně zachytil do své léčky.“ Early Writings, 259–261.